

Végtörlesztés

2011 szeptember 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Túlnyomórészt kritikával és tiltakozással fogadták a piaci és politikai (Brüsszel és Bécs) szereplők a kormány tervét, miszerint lehetővé tennék, hogy a lakossági devizaadószok a jelenleginél jóval alacsonyabb árfolyamon végtörlesszék devizahiteleiket. (Svájcifrank-alapú kölcsönök esetén 180, míg eurós hiteleknél 250 forint lenne a rögzített árfolyam.)

A meglehetősen széles körű ellenkezés tegnap a „gyakorlatba” is átcsapott: éves mélypontjára esett vissza a forint az euróval szemben, a magyar állampapírokat csak magasabb hozamért cserébe vették meg a befektetők, illetve a legbizalmasabb hazánk csúszási mutatója is megugrott. Csendben jegyzem meg, hogy immár kockázatosabbak vagyunk, mint Románia vagy éppen Bulgária! Ráadásul a nemzetközi üzleti klíma is egyre pocsékabb. Minden összejön tehát ahhoz, hogy egy ilyen nyitott, kicsi és sérülékeny piacgazdaság tovább gyengüljön.

Márpedig a helyzet eddig sem volt rózsás. A magyar gazdasági növekedés a második negyedévben teljesen leállt, éves átlagban jó, ha 1,5 százalékkal bővülünk; az ezzel kapcsolatos elemzői konszenzus sajnos nem nagyon akar feljebb küszni.

Eközben a belső gazdaság gyarapodási illúziójával már mindenki leszámolt: a legtöbb termelő és szolgáltató ágazat a tavalyi produkciójához képest is stagnál, rosszabb esetben mínuszban van. Ezerszámra folynak – a hazai kis- és középvállalkozói körben – a cégfelszámolások az általános fizetéseképtelenség miatt. S nem kell leutazni azért vidékre, hogy lássuk a valóságot: Budapest egykori patinás vállalkozói övezetei kiürültek, a főváros centrumában se szeri, se száma a bedeszkázott üzleteknek. Bár valamelyest javult a munkaerő-piaci helyzet, az állástalanságot kifejező ráta továbbra is két számjegyű, éppen ezért tíz- vagy száz-ezrek várják a közhasznú munkalehetőségeket, amelyeknek menedzselése a témában nem éppen járatos Belügyminisztérium hatásköre lesz. Mindezt tetézi, hogy a hazai hitelpiac hónapok óta fagyott állapotban van: ami pénzt ki is helyeznek a bankok, magas kamattal teszik, a kölcsönökre kiszabott visszafizetési kötelezettség pedig tovább nőhet: a legfrissebb szakértői jelzések alapján ég a zöld lámpa a Magyar Nemzeti Bank előtt, hogy megemelje az alapkamatot. Ha pedig beigazolódik Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter egyre többet hangoztatott várakozásai, amelyek szerint az eurózóna válságának újabb periódusa következik, akkor nagyjában-egészében lettek a jövő évi gazdasági növekedési terveknek is, miután a fentebb említett 1,5, legfeljebb kétszázalékos dübörgést is döntő részét a múltik itteni leánygyekei teremtik elő.

Mint halottnak a csók, úgy hiányzott tehát ez a 180-as végtörlesztési konstrukció. Pedig az első reflexünk az lenne, hogy természetesen igent mondunk a felvetésre, hiszen a frank- és euróalapú hitelek átkonvertálásával csökken az ország devizakitettsége. Mert pont a devizakitettség miatt (is) vagyunk a piacon olyan „kítették”. Csakhogy „bejátszik” néhány fontos tényező. Például a devizahitelek közül a jók – amelyeket eddig is tudtak törleszteni – ténnek el a piacról, ezért igazából az árfolyamsokk kockázata érdemben nem csökken. Közben viszont a bankrendszer sokkterhelési képessége jelentősen romlik, továbbá a költségvetési és a banki kockázatok erősödése

mellett az országkockázati megítélés általában is zuhan, a lemin?sítés esélye emelkedik.

Figyelem! Még csak egy-két nap telt el a kormányzati terv ismertetése óta, a kabinet ad hoc döntései, a jogbiztonság sérülése – itt ugyanis a hitelszerz?dések átírásáról is szó van –, a Standard and Poor's hitelmin?sít? fel?li int? jelzés máris lejt?re vitte a forintot, az állampapírok hozamát pedig megemelte. Vagyis a piacok els? körben így díjazták az ötletet. S hol vagyunk még attól, amikor Ausztria – az osztrák bankok hatmilliárd eurós érintettsége révén – beszáll abba a nemzetközi, ellenünk induló „hadjáratba”, amely majd Brüsszelben landol?

Addig is ami nyugtalanítóan biztos: a végtörlesztésnek ára lesz. Pontosabban: már van.
Szajlai Csaba, magyarhirlap.hu

Ajánló